



Deze foto's vindt u in kleur op de binnencover achteraan dit nummer

4

April 2004 Rwanda

1. Nyamyumba, oude koloniale haven buiten de grensstad Gisenyi, 2-9 april 2004

Het is paasvakantie, een vakantie die volledig in het teken staat van de 10e verjaardag van de genocide. Wanneer de 12-jarige Mubarak met zijn zelfgemaakte radio het nieuws van de dag uitzendt, roept hij de Rwandezes eerst op om de slachtoffers van de genocide te herdenken, allemaal Rwandezes die door andere Rwandezes werden vermoord. 'Wij Rwandezes zijn idioten', weerklinkt zijn stem gewichtig op zijn kleine radio, 'maar als we willen, kunnen we de oude ethnische verhalen uitwissen.' Moest president Kagame naar dit nieuwsbericht luisteren, zou hij ongetwijfeld goedkeurend het hoofd knikken. De nieuwsuitzending van de jonge Mubarak sluit immers perfect aan bij de officiële verzoeningsretoriek van het FPR-regime.

Maar in diezelfde nieuwsuitzending roept de jonge reporter de bevolking ook op om zich te bewapenen omdat de Congolezen Rwanda hebben 'verrast' en het land zijn binnengevallen.

Feitelijk is dat laatste niet correct, maar het is wel het enige 'nieuwsbericht' dat ik tijdens mijn verblijf in Rwanda hoorde waarin de almaar groeiende spanningen tussen de twee landen open en bloot op tafel werden gelegd.

Die openheid ontbreekt volledig in Kagame's uitspraken over het conflict alsook in de officiële pers. Wanneer Kagame het over het grensconflict heeft, verwijst hij steeds naar de gewapende Hutu-rebellen die sinds het einde van de genocide in de Congolese grensstreek verblijven en effectief nog steeds een gevaar voor Rwanda betekenen. Over het eigen Rwandese aandeel in het slepende conflict in Oost-Congo –dat in tegenstelling tot Rwanda rijk is aan goud, coltan en diamant– rept hij met geen woord.

